

Barak László

Reflex

a strichelő kirakatok között jelent meg neked
 úgy termett előtted
 az a valószerűtlenül hosszú fehér ing
 a pozsonyi bevásárlóközpontban
 mint holmi cilindrből elővarázsolt galamb
 mintha valamit abban a pillanatban
 bekapcsoltak volna benned
 nyomába kellett szegődnöd
 hogy szemügyre vehesd
 a miénknél sötétebb bőrű
 a horizontba semmiképp nem illő
 szakállas idegent
 lapátnyi mobilt tartott maga előtt
 beszélt hozzá
 úgy szorongatta
 bővölte szinte
 mint a gyerek
 aki épp kikapta társa kezéből
 az áhított játékszert
 hogy övé legyen
 eldugja magának
 ha úgy tetszik
 kibelezhesse
 folyamatosan mormolt valamit közben
 módszeresen fel-felnézve
 rövid időközönként oldalra sandítva
 (így viselkedsz
 idegen
 ellenséges területen)
 idegen volt a szövege is
 mintha ima
 vagy eskü?

most megvagy!
 – vágott fejbe a felismerés
 épp úgy
 mint amikor a reptéren
 a chekingnél döbben rá az ember
 hogy otthon felejtette az útlevelét
 reflexből
 az övedre csatolt mobilodhoz kaptál

hogy beüsd a vészhívószámot
 de ekkor
 mintha belebotlottál volna egy küszöbbe
 kénytelenül felnéztél
 és az idegen
 nem
 volt
 sehol

Londonban, hej...

naponta kísért engem
 az a bizonyos legeslegelső pub
 – meleg a sör
 mint a lóhúgy
 felforr az agy
 – mondd újra és újra
 így nyomták mifelénk mindig is
 nem mintha
 rekordokat döntene itten
 a lóhúgyfogyasztás
 vagy az lenne a minta
 ahogy a csirkeszárny-zabálás
 meg a csészében szervált kézmosó víz
 (a lóhúgy után megittad!)
 angolmajmoló divat csak
 az angol hideg vére is csalóka látszat
 mint a magyar szabadságszeretési maszlag
 (nem csak miattad!)

a gyarmatosítóknak különben is jobban állt
 a határvadászat:
 meddig maradna a Szigeten a miszter
 ne keresse majd a bajt
 ne csapjon posztkommunista ricsajt
 katedrálisainkban ne grasszáljon kigombolt sliccel
 errefelé ám nem minden
 egy végtelen Hyde park
 ami tele van viccel
 és ha a kézmosó vizet
 véletlenül meginná
 nem köpheti
 a padlóra ki
 mint otthon

Gyalog galopp-remake

Calais-ból dülöngélt velünk
 mintha Columbus hajója
 a lomha ferry
 Doverben partot ért
 sehol az ellen
 sehol egy barbár
 (nem is onthattunk rögtön honfivért)
 bár hódítani nyomultunk volna
 munkáról daloltunk
 csorba nyelven
 (legyen végre emberszabású dolgunk)
 amikor fish-sel chips-szel
 támadt ránk a kalmár

füstösképű volt bár
 megvettük kilóra
 (hogyan levágjuk
 mint a disznót)
 árustól megegyük
 lenyomjuk Guinness-szel
 (három az igazság
 plusz a ráadások)
 hogy (ima után) eldaloljunk mindent
 amihez ragaszkodik agyunk
 ami fekete
 ami fehér
 szép sorban
 (csak himnikus legyen a nóta!)
 kása nem étel
 taliga nem szekér
 tót nem ember
 nekünk csak térdig ér a tenger
 vesztesek a teremtésben
 (majdnem) hazátlanok mégis mi vagyunk
 mert ahol mindenki idegen
 mindenki otthon van

Két hét magány (Cambridge-ben)

olyan volt
 kopott téglaháza előtt
 Cambridge külvárosában
 mint egy velocioraptor
 – akár hatvannégy foga is lehet
 – gondoltad
 pedig csak
 mosolygott szegény
 ugyanúgy mint később
 amikor magadra maradtál vele
 már az első napon
 éjfél előtt nyitott be szobádba a fogsor
 azt kérdezhetted az ajtórésben
 egyedül vagy-e
 (legalábbis erre következtettél
 hol volt még akkor a google fordító)
 lehet hogy mégsem dugni akart?
 (legalább tíz év volt javára a korkülönbség)
 különben is olyan lett volna
 vele megcsalni
 gyermekeid anyját
 mint lavórban mosdani
 kéklő tengernek partján

két hétig tartott a nyelvkurzus
 minden reggel
 öt kilométert gyalogoltál a tetthelyre
 mert az első napon
 nem értetted
 mit kérdez tőled a buszjegyáros
 pedig bögyös szösz volt a csaj
 (nem hatvannégy fogú)
 olyannak tűnt a nyomuló házinéni után
 mintha egy sötét cellából
 (ahol málló vakolat pereg szemedbe)
 egy hajnali harmattal szentelt
 végtelen levendulaföldre lépnél

a nyelviskolába vezető utadat
 harsány vegyesboltok
 gyanús autósbazárok
 ijesztő csarnokok
 roskatag pubok szegélyezték
 (majdnem Stalker)

hogy a belváros aztán
minden átmenet nélkül
legyen mellbevágó
daróc után selyeming

(hajjaj!
milyen nista az emberiségnek
neked meg micsoda hatalmas lépés
egy más dimenzióba)

megmártózhattál volna abban a kultúrában
de nem értetted
(a záróvizsga után sem)
miért meleg a sör?
sem az urizáló college-ok bekebelezte centrum nyelvét
mint az ajtórésbe csábító fogsorét
vagy a szektások nyelvét
akik odahaza panelpincékben
éneklik meg minden este
kéklő tengernek partját
hol mosolyg az ég

